Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

At stulte qui non modo non censuerit captivos redimi
tendos Verum etiam persuaserit quod stulte etiam si rei p.
conducebatur Pot autem q rei p inutile sit id cuiqm cui
utile esse Perverterunt homines eaque sunt fundamenta na
ture cum utilitate ab honestate seiunxerunt expetimus enim
homines utilitate ad eamq rapimur nec fieri aliter ullo
modo possumus Nam quis est qui utilia fugiat aut quis
potius qui eam no studiose persequatur Et quia nullam
possimus nisi in laude dedecore honestate utilia reperire
Propterea illa prima et suma habemus utilitatis nomen no
tam splendidum quam necessarium ducimus Quid est igitur
diverit quis in ureciscendo mum iratum timemus iudicem
At hoc quidem commune est omnibus phos non eos modo qui
deum nihil hree apud oratores dicunt nihil exhibere alteri
Et eos qui deum atque aliquid et medici nolunt mangin
nec iracundum deum nec nocere Quid autem iratus Iupiter
plus nocere potuisset quam nocuit sibi ipse vetulus Nul
la igitur res fuit reliquiorum que tantam utilitatem per
verteret An ne turpiter faciet primum nidma de malis
Non igitur tantum mali turpitudo ipsa habebit quantum ille
cruciatus Denique illud etiam apud Ennium fecisti ne
fidem Nec doner dedi infideli cuiquam ab impio vere
dicitur insolente tamen dicitur Addunt etiam quemad
modum nos dicamus videri quedam utilia que non sint
sic se dicere videri quedam honesta que no sint ut hoc ipsum
videtur honestum conservandi incisuramdi causa ad tem
iratum venerasse Et sic non honestum quia qd' p vim hos
tium esset actum esse no debuit Addunt etiam quidquid
valde utile sit id fieri honestum etiam si antea no vi
deretur Nec fere contra vetulam si prima videamus
Non fuit Iupiter metuendus nec iratus noceret

Dont obiectionem

Dont iudicium contra hu
manum errorem